

תת"ע 2366/09/14 - מדינת ישראל נגד אמסלם דורון

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

תת"ע 2366-09-14 מדינת ישראל נ' אמסלם דורון

בפני	כב' השופטת רות וקסמן
המאשימה	מדינת ישראל
נגד	
הנאשם	אמסלם דורון

החלטה

בפני טענה מקדמית של התיישנות.

1. עפ"י כתב האישום מתאריך 27.8.14 מואשם אמסלם דורון (להלן: "הנאשם") כי בתאריך 26.5.13 בשעה 9:56 בעת שנהג ברכב פרטי מתוצרת פורד גרמניה בצבע כסף מטאלי מ.ר. 51-676-75 (להלן: "הרכב"), בדרך עירונית (ציר ז'בוטינסקי שחם פתח תקווה מכיוון מערב), שהמהירות המותרת בה היא 50 קמ"ש, היתה מהירותו 83 קמ"ש בניגוד לתקנה 54(א) לתקנות התעבורה תשכ"א - 1961 (להלן: "תקנות התעבורה").

2. בפתחה של ישיבת ההקראה שהתקיימה ביום 1.1.15 העלה ב"כ הנאשם טענה מקדמית של התיישנות עקב חלוף הזמן מהמועד שבו התקבלה במשטרה הודעת ההסבה מחברת אלדן תחבורה בע"מ (להלן: "חברת אלדן") לנאשם ועד שנשלחו לנאשם ההזמנה למשפט וכתב האישום.

3. הנאשם טען, באמצעות ב"כ, כי ההזמנה למשפט וכתב האישום נערכו רק בתאריך 27.8.14, למרות שלפי טענת המאשימה עצמה הודעת ההסבה מחברת אלדן התקבלה במשטרה בתאריך 19.2.14.

4. לטענת הנאשם, עפ"י סעיף 225א(א)(2) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב - 1982 (להלן: "החסד"פ") ניתן להגיש כתב אישום רק "אם לא עברה שנה מיום ביצוע העבירה או אם טרם חלפו שלושה חודשים מהמועד שבו הוכיח בעל הרכב כי לא חלה עליו אחריות כאמור, לפי המאוחר...", ואילו במקרה דנן חלופו להלן למעלה משישה חודשים מהמועד הקובע.

5. המאשימה טענה מנגד כי לא חלה בנסיבות העניין התיישנות וזאת מטעמים משפטיים ועובדתיים כאחד.

עמוד 1

6. מבחינה משפטית, טענה המאשימה, כי עפ"י סעיף 225 א(א)(2) לחסד"פ ניתן להגיש כתב אישום "אם טרם חלפו שלושה חודשים מהמועד שבו הוכיח בעל הרכב כי לא חלה עליו אחריות כאמור... **ובלבד שלא עברו שנתיים מיום ביצוע העבירה**" (ההדגשה שלי - ר.ו.) וכל זאת בכפוף לכך שנשלחה לנאשם הודעה על ביצוע העבירה כאמור בסעיף 239 א לחסד"פ ומאחר שבענייננו נשלחה לנאשם כאמור, וכתב האישום הוגש רק לאחר מכן כחמישה עשר חודשים ממועד ביצוע העבירה אזי אין התיישנות.

7. מבחינה עובדתית, טענה המאשימה, כי הודעת ההסבה מחברת אלדן התקבלה במשטרה בתאריך 19.2.14 והדו"ח הוסב בפועל ע"י המשטרה ביום 2.3.14, כאשר הודעה לנאשם נשלחה כבר ביום 18.3.14 לכתובת מגוריו של הנאשם בראש העין וזאת באמצעות דואר רשום, כפי שעולה מפלט דותן ת/1.

8. הוראות סעיפים 225 א ו-239 א' לחסד"פ חולשות על הסוגיה דנן ומשלימות זו את זו. בסעיף 225 א(1) נקבע כי: "היתה העבירה עבירת תעבורה כמשמעותה בפקודת התעבורה שהחשד לביצועה מבוסס על צילום רכב כאמור בסעיף 27 א לפקודה האמורה, לא יוגש עליה כתב אישום ולא יומצאו לבעל הרכב בענינה הזמנה או הודעת תשלום קנס אם כתב האישום, ההזמנה או הודעת תשלום קנס טרם נשלחו ועברה תקופה כמפורט להלן:

(1) ארבעה חודשים ממועד ביצוע העבירה..."

בסעיף 225 א(2) נקבע כי: "על אף האמור בפסקאות (1) ו-(2) שבסעיף קטן (א) הוכיח בעל הרכב כי לא חלה עליו אחריות פלילית לעבירה לפי סעיף 27 ב לפקודת התעבורה, ניתן להגיש כתב אישום או להמציא הזמנה או הודעת תשלום קנס אם לא עברה שנה מיום ביצוע העבירה או אם לא חלפו שלושה חודשים מהמועד שבו הוכיח בעל הרכב כי לא חלה עליו אחריות כאמור, לפי המאוחר, ובלבד שלא עברו שנתיים מיום ביצוע העבירה."

בסעיף 239 א(ב) נקבע כי: "היתה העבירה כאמור בסעיף קטן (א) עבירה שהחשד לביצועה מבוסס על צילום רכב כאמור בסעיף 27 א לפקודת התעבורה לא יוגש עליה כתב אישום ולא תומצא בענינה הזמנה למשפט, אלא אם כן הוזמן החשוד בביצוע העבירה לחקירה או נשלחה לו הודעה על ביצוע העבירה בתוך התקופות כמפורט בסעיף 225 א(1)(1) או (2) התקיים האמור בסעיף קטן (א2).

9. מן המקובץ לעיל נובע כי הוראת סעיף 239 א(ב) מציבה תנאי מוקדם להגשת כתב אישום בעבירות שהחשד לביצוען מבוסס על צילום רכב והוא שהנאשם יזומן לחקירה או שתישלח לו הודעה על ביצוע העבירה, ובנסיבות העניין תוך ארבעה חודשים.

10. הרציונל מאחורי סעיף זה הוא להודיע לחשוד מהר ככל הניתן בדבר החשדות נגדו כדי שיהיה סיפק

בידו להתגונן מפני העמדה אפשרית לדין בעבירה שמעצם טיבה וטבעה קיימת סבירות גבוהה לכך שהחשוד לא היה מודע לביצועה.

11. במקרה דנן, פנתה המשטרה תחילה לבעלים הרשום של הרכב, חברת אלדן, שהוכיחה כי מסרה את החזקה ברכב, במועד הרלוונטי לכתב האישום, לנאשם והמציאה את פרטיו.

12. בדברי הסבר להצעת חוק סדר הדין הפלילי (תיקון מס' 43) שליו תוקן סעיף 225א (ר' הצעות חוק הממשלה - 456, כ"ה בתשרי התש"ע, 13.10.09) מוצגת הבעיה של הסבות חוזרות ונשנות "כך שעלול להיווצר מצב שבו תחלוף למעלה משנה עד שיתברר מי האדם שאכן אחראי לעבירת התעבורה שנעברה ברכב... במקרים כאלה יימלט העבריין האמיתי מאחריותו ולא ניתן יהיה להטיל על איש את תשלום הקנס..." ולפיכך המסקנה היא: "לאור כל האמור מוצע לקבוע כי פרק הזמן המרבי להגשת כתב אישום, המצאת הזמנה לדין או הודעת תשלום קנס, כשמדובר בהסבת דוח על שם אדם אחר, יהיה שנה מיום ביצוע העבירה (כפי שנקבע בסעיף כיום) או 3 חודשים מהמועד שבו הוכח שלא חלה על בעל הרכב (או מי שנכנס בנעליו כאמור) חזקת האחריות שבסעיף 27ב לפקודת התעבורה לפי המאוחר מביניהם..." (פורסם ברשומות, עמ' 18).

13. ההסדר להגשת כתב אישום במקרה של הסבה, כמפורט בסעיף 225א לחסד"פ נועד אפוא להרחיב את האפשרות להגיש תביעה נגד המחזיק ברכב בעת ביצוע העבירה כנטען ע"י ב"כ המאשימה, ובלבד שנמסרה הודעה על ביצוע העבירה עפ"י סעיף 239א לחסד"פ.

14. כאמור לעיל, המאשימה טוענת כי שלחה לנאשם הודעה על ביצוע העבירה בדואר רשום כבר בתאריך 18.3.14, בסמוך לאחר שקיבלה את פרטי הנאשם מחברת אלדן, אולם מסיבה שאינה ידועה אין ברשות המאשימה העתק של ההודעה, והאישור היחיד למשלוחה בדואר רשום הוא פלט הדותן ת/1.

15. הנאשם טוען כי לא קיבל את ההודעה הנ"ל וב"כ טוען בצדק כי בהעדר העתק של ההודעה שנשלחה, אין שום אפשרות לדעת מהו טיבו של המסמך שנשלח. הדבר היחיד שלגביו לא יכולה להיות מחלוקת הוא שאין המדובר בהזמנה למשפט וכתב האישום שהרי אלו נערכו רק בתאריך 27.8.14 ומאליו ברור שלא יכלו להישלח לנאשם כחמישה חודשים קודם לכן בתאריך 18.3.14.

16. המאשימה מבקשת להכיר בת/1 כרשומה מוסדית, כמשמעותה בסע' 35 לפקודת הראיות ובכפוף לתנאים המפורטים בפקודה, והיא מסתמכת לשם כל על החלטה שנתתי לא מכבר בתת"ע 7563-05-14 **מ"י נ' עמוש לביא** (להלן: "פס"ד לביא").

17. כידוע, הסוגיה של קבילות פלטי מחשב הינה שנויה במחלוקת וטרם הוכרעה ע"י בית המשפט העליון. עמדה על כך כב' השופטת איריס לוי-עבודי בהחלטה מיום 17.9.09 (ב"ש 4/9 (מקומי רחובות).

יעקובי נ. עיריית רחובות כדלקמן: "...בבית המשפט המחוזי נחלקו הדעות. כך, שבעוד כב' השופט עודד מודריק הכיר בפלטי המחשב כרשומה מוסדית עפ"י סעיפים 35-36 לפקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א - 1971 (להלן: "פקודת הראיות") וראה בהם ראייה קבילה למשלוח הודעות תשלום קנס בדואר רשום (עפ"א (מחוזי ת"א*) 8329/05 **גל נ. עיריית תל אביב** (להלן: "פס"ד גל")), הרי שכב' השופט דוד רוזן סבר כי אין להכיר בפלטי המחשב כרשומה מוסדית וכי הם אינם מהווים ראייה קבילה למשלוח הודעות לתשלום הקנס, הואיל ומדובר על רשומה אשר נערכת על ידי רשות מרשויות החקירה ומוגשת בהליך פלילי ע"י רשות זו (עפ"א (מחוזי ת"א) 80059/07 **גנאל נ. עיריית תל אביב** (להלן: "פס"ד גנאל"))

18. עמדתי בעניין היא שההתפתחויות הטכנולוגיות המואצות וההסתמכות הכמעט מוחלט של החברה המודרנית על מאגרי מידע ממוחשבים והמדיה הדיגיטלית מחייבת התייחסות ליברלית לגבי קבילותם של פלטי מחשב. מגמה זו מצאה ביטוי בין היתר בסעיפים 40-41 לפקודת הראיות, שם נקבע בין היתר כי "ניתן להוכיח תוכנה של רשומה מוסדית על ידי העתק צילומי של הרשומה (סע 41א) וכן הוכר מעמדו של פלט מחשב כמקור (סע' 41ב) וכל זאת כחריג ל-"כלל הראיה הטובה ביותר".

19. הדבר נכון שבעתיים בעבירות תעבורה וזאת עפ"י לשונה של הוראת תקנה 44א לתקנות סדר הדין הפלילי: "בעבירות תעבורה שעליהן חל סעיף 239א לחוק ובעבירות קנס רואים את ההודעה על ביצוע העבירה, ההודעה לתשלום קנס או ההזמנה למשפט לעניין עבירת קנס כאילו הומצאה כדין גם בלא חתימה על אישור המסירה, אם חלפו חמישה עשר ימים מיום שנשלחה בדואר רשום, זולת אם הוכיח הנמען שלא קיבל את ההודעה או ההזמנה מסיבות שאינן תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקבל".

20. גם בפסיקה נקבע שלהוכחת חזקת המסירה ניתן להסתפק באישור על משלוח הודעה בדואר רשום וחזקה היא שאותן הודעות הגיעו ליעדן ונמסרו כהלכה (רע"פ 2307/98 **קריב אהוד נ. מדינת ישראל** תק-על 98 (2) 699; ע"א 3613/97 **דליה אזוב נ. עיריית ירושלים** תק-על 2002 (1), 102).

21. יחד עם את, לאחר ששבתי וענייתי בהוראות החוק ובפסיקה בהתחשב בכך שעסקינן בהליך פלילי שוכנעתי כי אין מנוס ממתן פרשנות דווקנית ומצמצמת להוראת סעיף 36ג) לפקודת הראיות שזו לשונה:

"הוראות סעיף קטן (א) (לגבי קבילות רשומה מוסדית - ר.ו.) לא יחולו על רשומה אשר נערכה על ידי רשות מרשויות החקירה או התביעה הפלילית והמוגשת בהליך הפלילי על ידי רשות כאמור..."

22. מאחר שפלט הדותן ת/1 נערך ע"י הרשות החוקרת והוא מוגש כראיה הליך הפלילי לא ניתן אפוא להכיר בו כראיה קבילה. בכך אני חוזרת בי מהעמדה שהבעתי בעניין בפסק דין לביא ומצטרפת, בכל הכבוד, לדעתו של כב' השופט רוזן בפסק דין גנאל.

23. מאחר שת/1 הוא גם הראיה היחידה שנמצאת בידי המאשימה למשלוח ההודעה על העבירה אל הנאשם, שאפילו העתק הימנה לא נותר בידי המאשימה, אזי אין מנוס מהקביעה כי המאשימה לא מילאה את חובתה למשלוח הודעה על פי סעיף 239א לחסד"פ, ומאחר שהמועד למשלוח ההודעה כבר חלף מזמן אין לי אלא לבטל את האישום מחמת התיישנות.

24. אשר על כן אני מקבלת את הבקשה ומורה על מחיקת כתב האישום.

ניתנה היום, ה' ניסן תשע"ה, 25 מרץ 2015, בהעדר הצדדים.